

CARE ESTE ATRACȚIA DE PE MUNTE?

Să ne plecăm capetele.

Dumnezeule și Tatăl nostru, aceasta este rugăciunea noastră sinceră, din seara aceasta, văzând tot ce ai făcut pentru poporul Tău în timpul acesta. Ajută-ne să credem că este Adevărul, Cuvântul scris făcut trup pentru noi. Descopere-ne aceste lucruri.

Doamne, în seara aceasta dorim să-Ți mulțumim pentru Lumina pe care ai trimis-o dimineață asupra Scripturii și Te rugăm ca atunci când vom chema rândul de rugăciune, să dovedești că Cuvântul Tău este Adevărul.

Ne rugăm pentru comunitățile și adunările din țară, care s-au adunat în jurul microfoanelor să audă Mesajul, de la Coasta de Vest, în Munții Arizonei, din câmpiile Texasului, până la Coasta de Est, oriunde ar fi adunați în țară.

Doamne, poate este o diferență de timp de câteva ore, dar în seara aceasta suntem adunați în unitate, ca credincioși care așteaptă venirea lui Mesia. Tată, Te rugăm să-L trimiți curând pentru Biserica Ta. Te rugăm aceasta în Numele Domnului Isus. Amin.

Vă puteți așeza.

Vă salut pe toți cei aflați în seara aceasta aici. Îmi pare rău că trebuie să stăm atât de înghesuiți; sala este plină până la refuz așa că abia mai putem respira. Sunt atât de mulți oameni că nici ventilația nu mai ajută. Dacă sala ar fi ocupată normal, instalația v-ar aduce la îngheț, dar așa nu face față deși funcționează la maxim.

Îi salutăm pe toți frații în Hristos, pe toți aceia care ne ascultă de la Coasta de Est până la cea de Vest. Îi salutăm și pe frații Sorders din San Jose. La fel pe cei din Munții Prescott, Arizona, pe fratele Mercier și gruparea sa care așteaptă venirea Domnului acolo sus. Îi salutăm și pe cei adunați în Tucson și Houston, Texas, care așteaptă tot venirea Domnului, pe cei de pe Coasta de Est, New York și Connecticut. Noi nu avem loc suficient pentru toți, de aceea trebuie să le trimitem Cuvântul prin telefon. Salutul nostru se îndreaptă și spre fratele Junior Jackson și

gruparea sa din Clarksville, spre fratele Ruddell și gruparea sa, care așteaptă venirea Domnului. Și noi, cei care ne-am adunat aici în casa de adunare, tabernacolul, suntem în așteptarea venirii Domnului.

Poate mulți dintre voi nu au luat parte la serviciul de dimineață, dar sunt convins că toți vor primi această înregistrare. De altfel, cred că acesta a fost cel mai direct Mesaj adus Bisericii după predica: „Domnilor, este acesta timpul sfârșitului?” Am simțit prezența Duhului Sfânt și am fost călăuzit să predic aceste lucruri, deși m-am cam lungit. Eu cred că Domnul ne-a arătat prin Cuvântul Său, în ce ceas trăim, asigurându-se că înțelegem aceste lucruri misterioase care se petrec. Voi știți că Biblia spune: „Înțelepții vor înțelege...”

Popoarele și oamenii devin tot mai „slabi și înțelepți”. Gândiți-vă că media de viață a americanilor este de aproximativ douăzeci de ani. Mai slabi, dar deștepți.

În trecut nu aveam avioane și nici bombe atomice, dar oamenii trăiau mai mult. Noi devenim tot mai slabi, dar mai înțelepți. Și propria noastră înțelepciune ne va distruge. Ne ucidem singuri. Nu Dumnezeu ne distruge, ci propria noastră înțelepciune. Întotdeauna a fost așa, iar acum este la fel.

Dacă va fi cu voia Domnului, duminica viitoare vom fi din nou aici. Nu știu despre ce voi vorbi, dar mă încred în Domnul. Dacă va îngădui să trăim până atunci și dacă va fi voia Lui, duminică dimineața am intenția să aduc un mesaj, iar duminică seara ne vom ruga pentru cei bolnavi. Apoi trebuie să plec în Arizona să-mi duc familia acasă pentru că copiii vor începe școala. Vă vom anunța când vor avea loc adunările viitoare: ora și locul unde vor avea loc.

Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți.

În seara aceasta am început cu o întârziere de cincisprezece minute. În Jeffersonville este opt fără un sfert, pe Coasta de Est este nouă fără un sfert, iar pe Coasta de Vest este cinci fără un sfert. Aici apune soarele.

Aș vrea să vă vorbesc pe scurt și să încerc să primesc ungera Duhului Sfânt. Pe urmă voi chema rândul de rugăciune.

Aș dori ca ascultătorii de aici, sau din alte părți, să găsească un om sau un frate cu darul vindecării, iar de îndată ce vom începe să ne rugăm pentru bolnavi, să meargă să-și pună mâinile peste cei din adunarea voastră.

Țineți minte că Dumnezeu este omniprezent; El este pretutindeni. Oriunde v-ați afla: în Texas, California, Arizona sau oriunde ați fi, în momentul când începem rugăciunea pentru bolnavi, puneți-vă mâinile peste bolnavi și sunt sigur că Dumnezeu va asculta rugăciunile și va răspunde.

În ultima duminică seara, în timp ce eram sub ungera Duhului Sfânt s-a întâmplat ceva deosebit.

De când am fost data trecută aici, luni de-a rândul nu am mai avut un rând cu darul deosebirii. Tu pleci pe baza unei făgăduințe, fără să știi ce va face El. Nu ai de unde să știi ce va face El. Trebuie doar să mergi unde te trimite și să aștepti. El este suveran și face ce vrea. Tu trebuie să stai pur și simplu și să aștepti ca să vezi ce va face El. Apoi, deodată simți un fior și ești copleșit.

În rândul de rugăciune fusese un bărbat care era înalt și chel în vârful capului. Era foarte bolnav. Apoi, la sfârșit, a apărut un bărbat pe platformă. Era cu capul plecat și părea să aibă dureri mari deoarece se ținea cu mâinile de burtă. Am crezut că era primul sau al doilea bărbat pentru care m-am rugat pentru că era chel și stătea cu capul plecat, un bărbat mare care s-a oprit acolo. Dar am privit în jur și l-am văzut pe domnul acela stând în adunare. Mă întrebam unde este, deoarece nu-mi puteam da seama unde se află. Vedeam omul în fața mea și simțeam un curent puternic care venea din partea aceea. L-am privit pe fratele Neville și apoi pe ceilalți din jur, dar nu erau ei.

Atunci mi-am zis: „Omul se află în sală, unde este bazinul pentru botez.” Știți cine era? Fratele Shepherd. Dar nu l-am recunoscut pentru că stătea cu capul plecat și se ruga deoarece se gândea că avea să moară. Era urmărit de gândul acesta de câteva săptămâni. Soția i-a spus să-și cumpere o pereche de pantofi dar el i-a răspuns: „Nu am nevoie de ei pentru că în curând nu voi mai fi aici!”

Cu câteva zile în urmă m-am întâlnit cu el în curtea fratelui Wood. Era plin de bucurie și îl lauda pe Domnul, iar când m-a văzut mi-a zis: „Pot mânca slănină, ouă, roșii și tot ce doresc.”

Smerit, el și-a cedat locul altcuiva, s-a așezat undeva în spate și se ruga. Vedeți, voi nu aveți nevoie de un număr de rugăciune, ci numai de credință. Înțelegeți?

Eu nu am știut dacă a fost vindecat sau nu, ci am spus pur și simplu: „Un bărbat se roagă; ceva este în neregulă cu el”. Domnul mi-a spus ce problemă avea și am zis:

„Are o problemă la stomac și se roagă acolo în spate”. Apoi am zis: „Domnul Isus să te vindece!” Nu am putut spune mai mult, dar am simțit că Stâlpul de Lumină trăgea spre partea aceea pentru că el continua să se roage. Eu îl puteam vedea, însă nu știam ce se petrece. Dar când îl auzi venind înapoi și toată lumea este conștientă, când spune: „Așa vorbește Domnul!”, atunci nu mai vorbesc eu, ci El însuși. Întotdeauna când zic: „Domnul Isus Hristos te-a vindecat!” este purul adevăr.

„El a fost rănit pentru păcatele noastre și prin rănilor Lui suntem tămăduiți.” (Isaia 53.5).

Dacă vi se spune: „Așa vorbește Domnul!” și apoi vi se spune ce trebuie să faceți și ce se va întâmpla, să fiți atenți pentru că așa va fi.

Dacă zic: „Isus Hristos te vindecă și te face bine!” să credeți pentru că El a spus aceasta. Eu doar repet ceea ce a spus El. În vedenie eu văd ceea ce-mi arată EL. Înțelegeți?

Acum să ne grăbim să intrăm în Cuvânt, deoarece știu că mulți trebuie să călătorească departe, încă în seara aceasta. Rugăciunea mea este ca Domnul să vă ocrotească și să vă călăuzească în drumul vostru.

În seara aceasta, aș dori să deschid la **Matei 21** și să citesc **versetele 1-11**. Dacă nu aveți Bibliile la voi, notați-vă versetele. Cei care nu ați auzit mesajul din dimineața aceasta, ar fi bine să vă procurați benzile, dacă aveți magnetofon. Noi nu suntem de părere să le vindem. În adunările mari se fac anunțuri că există cărți, dar nu spre vânzare (noi nu câștigăm nimic cu ele). Autorul lor este fratele Vayle. Bărbatul care se ocupă cu benzile, vă va lămuri că nici cu ele nu facem comerț, deoarece nu benzile sunt importante ci mesajul de pe ele.

Dacă cineva vrea să facă bani cu aceste lucruri, nu mai are voie să înregistreze nici o bandă. M-am interesat și cred că benzile costă mai puțin de patru dolari; patru dolari cele mai lungi.

M-am informat cu privire la banda unui anumit predicator și am înțeles că costa nouă dolari, deși se putea înregistra o predică de douăzeci sau treizeci de minute. Din aceasta puteți înțelege că fratele Sothman și toți cei care se ocupă cu benzile, nu se vor îmbogăți pe urma lor, ci câștigă doar cât să trăiască. Nu li se poate cere s-o facă pe degeaba pentru că ei trebuie să cumpere benzile. Aparatura este și ea

foarte scumpă: aproximativ zece mii de dolari pentru a fi instalată și pentru a se înregistra aceste casete.

Nu am anunțat aceasta încă, dar există o întrunire cu privire la casete. Eu nu am nimic de-a face cu ea și nu am participat niciodată la niciuna din aceste întruniri. Nu există pro și contra. Ei își exprimă dorința, iar diaconii decid cine este următorul bărbat care se va ocupa de casete, și îi trimit o scrisoare. Aceasta este tot ceea ce știu eu despre aceasta. Ei se îngrijesc de aceasta pentru că eu nu am timp nici pentru dedicarea copiilor, îngrijirea casetelor sau de serviciul de botez.

Atenția și interesul meu sunt îndreptate doar spre acest Mesaj, care este cea a Treia Tragere și căreia trebuie să îi fiu credincios și devotat.

V-am spus toate acestea ca între timp să căutați textul din **Matei 21**:

„Când s-au apropiat de Ierusalim și au ajuns la Betfaghe, în muntele Măslinilor, Isus a trimis doi ucenici și le-a zis: „Duceți-vă în satul dinaintea voastră;

în el veți găsi o măgăriță legată și un măgăruș împreună cu ea; dezlegați-i și aduceți-i la Mine.

Dacă vă va zice cineva ceva, să spuneți că Domnul are trebuință de ei și îndată îi va trimite.”

Dar toate aceste lucruri s-au întâmplat ca să se împlinească ce fusese vestit prin prorocul care zice:

„Spuneți fiicei Sionului: „Iată Împăratul tău vine la tine, blând și călare pe un măgar, pe un măgăruș, mânzul unei măgărițe.”

Ucenicii s-au dus și au făcut cum le poruncise Isus. Au adus măgărița și măgărușul, și-au pus hainele peste el și El a șezut deasupra.

Cei mai mulți din norod își așterneau hainele pe drum; alții tăiau ramuri de copaci și le presărau pe drum. Noroadele care mergeau înaintea lui Isus și care veneau în urmă, strigau: Osana Fiul lui David! Binecuvântat este Cel ce vine în Numele Domnului! Osana în cerurile preaînalte!”

Când a intrat în Ierusalim, toată cetatea s-a pus în mișcare și fiecare

zicea: „Cine este Acesta?”

„Este Isus, Prorocul din Nazaretul Galileei”, răspundeau noroadele.”

Am să iau un text din acest citat și am să vorbesc aproximativ treizeci de minute înainte de începerea rândului nostru de rugăciune, iar tema noastră va fi: **„Care este atracția de pe munte?”**

A fost o zi obositoare și agitată, o zi neobișnuită. Biblia spune că Isus urma vină la Ierusalim, pregătit să sărbătorească Paștele. Paștele era sărbătoarea în care mielul pentru Paști era sacrificat, iar sângele era stropit pe capacul ispășirii pentru ispășirea poporului. El venea din Betania și a urcat pe Muntele Măslinilor, iar de acolo a privit spre Ierusalim, care era zidit pe dealul din față. Aruncându-și privirea spre el, știa că aceea era ultima Lui vizită în oraș, deoarece se apropia timpul când urma să fie predat păcătoșilor care aveau să-L ucidă. El trebuia să treacă prin cea mai cumplită moarte prin care a trecut vreodată un muritor și să fie îngropat. Urma să fie trădat de ai Săi, unii dintre ei fiind chiar lângă El.

El, care era Dumnezeu, știa ce era în inimile lor și știa de la început cine urma să Îl vândă. Știa că omul acela stătea alături de El și Îi număra banii, știa că omul acela era vânzătorul și că Îl aștepta o cruce romană necruțătoare. Știa că în trupul Lui vor fi separate sângele și apa și că sudoarea va curge pe fruntea Sa ca picăturile de sânge. În timp ce stătea și privea spre Ierusalim, El știa toate lucrurile care stăteau înaintea Lui.

Oamenii considerați ca fiind cea mai bună clasă religioasă a timpului, Îl urau, iar bisericile, comunitățile acelui timp Îl urau și i-au denunțat pe toți aceia care L-au ascultat. Cei care luaseră parte la adunările Lui ca să-L asculte, fuseseră imediat excluși din biserică. Nu este deci de mirare că Biblia spune: *„A venit la ai Săi, dar ai Săi nu L-au primit.”* (Ioan 1.11). Cei care ar fi trebuit să-L iubească și să-L fie alături, au fost cei mai înfocați dușmani pe care i-a avut.

El și-a adunat în jur un grup de oameni săraci: pescari, vameși și oameni fără școală. Biblia spune că unii dintre ei erau fără școală și analfabeți, și nu știa nici măcar să-și scrie numele.

El nu S-a îndreptat niciodată spre biserici pentru a-și alege poporul de acolo, nici nu S-a putut înțelege cu vreun conducător religios. El avea semnele precise ale unui Proroc și condamna tot ce făceau ei, la fel ca prorocii dinaintea Lui care

fuseseră o parte din Cuvânt, dar El era Cuvântul în plinătatea Sa.

În mijlocul acestor lucruri, de-a lungul fiecărei epoci și a fiecărui profet care venise sau care avea să vină, exista un anumit număr de oameni hotărâți mai dinainte să asculte acel Mesaj și să-L urmeze.

Ei ignoră marea masă a necredincioșilor; ignoră critica necredincioșilor și nu au niciun argument înaintea lor, ci au un singur lucru de făcut, și anume: să creadă cu toată puterea sufletului lor, la fel ca Maria, care stătea la picioarele Lui.

Marta pregătea masa, iar Isus i-a spus: „*Tu te străduiești pentru lucrurile pământești, dar Maria și-a ales partea care privește viața veșnică.*” Vedeți, lucrurile Vieții veșnice.

Trebuie să constatăm că mulți oameni au aflat de venirea Lui cu toate că pe vremea aceea nu existau mijloace de informare ca astăzi. Nu era nici televiziune, nici telefoane sau ceva asemănător. Dar pe undeva se zvonea că va veni la sărbătoarea Paștelui.

Mulți dintre oameni, fiind cu o gândire duhovnicească, știau că El era Mielul Pascal, deoarece El le spusese lucrurile care se vor întâmpla. Ei știau că El va fi acolo și pentru că Îl iubeau, Îl așteptau.

Era adunată o mulțime de oameni care se înghesuiau pe la porți, care priveau în toate părțile pentru că știau că poate apărea în orice clipă. Ei erau atenți. Alții se întrebau ce ar putea fi cu acești oameni care fugeau de la o poartă la alta? „Care era atracția?” Ei priveau în stânga și în dreapta ca să afle. Se părea că ei căutau ceva sau așteptau ceva ce urma să se întâmple.

Aș vrea să fac o mică paranteză. Exact așa se întâmplă și astăzi. Oamenii care privesc după venirea Lui sunt într-o mare așteptare. Noi simțim tensiunea. Ei caută, observă fiecare mișcare, fiecare semn și-l compară cu Scriptura.

Când au văzut toate acele lucruri care fuseseră deja prorocite despre El până la sfârșit, au știut că se apropia sfârșitul. Ei voiau să fie acolo și erau foarte atenți.

O parte din mulțime – minoritatea – era de partea Lui, în timp ce majoritatea (90%) erau împotriva Lui.

Tot așa este și astăzi cu marea masă de religioși. Când este vorba de Cuvânt și de

Hristos, rămân aproximativ un procent dintre ei care-L cred, în timp ce restul nu-l acordă nici cea mai mică atenție, indiferent ce se întâmplă. Mai degrabă iau Cuvântul în derâdere. Este aproape la fel. Timpurile și lucrurile nu se schimbă prea mult. Istoria se repetă.

Aceasta a atras o stare de tensiune, deoarece se întrebau și așteptau să vadă ce va face El când va veni acolo. Voiau să fie prezenți și să vadă tot ce avea să facă El. Ei doreau să vadă aceasta pentru că credeau în El.

Alții, care de asemenea auziseră de El, s-au îndreptat într-acolo ca să Îl batjocorească. După această așteptare încordată, în acea zi neobișnuită, în acel timp când comunitățile dormeau, tensiunea creștea mereu până s-a întâmplat minunea.

De pe Muntele Măslinilor a apărut un măgar alb, însoțit de un grup de oameni care strigau cu putere. Ramurile copacilor de finic fuseseră rupte, iar ei strigau în timp ce își întindeau hainele pe stradă să pășească pe ele: *„Osana, Fiul lui David! Binecuvântat este Cel ce vine în Numele Domnului!”*

Călărețul de pe măgărușul alb nu era altul decât Mesia, Unsul Domnului pentru acel ceas. Ce făcea Domnul? Care a fost atracția de pe acel deal? **Era Dumnezeu care făcea istorie; era Dumnezeu care împlinea profeția.**

Aceasta constituie întotdeauna o atracție.

Îi aduce pe toți criticii, sus, ulii așa din mesajul de azi dimineață, dar și pe vulturi. Ei se întâlnesc pentru a afla ce se întâmplă. Unii vin din curiozitate, în timp ce alții vin pentru a găsi greșeli, pentru a critica. Așa se face că, așa cum am spus azi dimineață, acolo s-au adunat toate soiurile: credincioși, formalști și necredincioși. Ce se întâmpla pe munte? Profeția era în desfășurare, se împlinea și noi vom vedea ce se întâmpla.

Zaharia, unul dintre profeți, a spus următoarele prin Duhul: *„Saltă de veselie, fiica Sionului! Strigă de bucurie, fiica Ierusalimului! Iată că Împăratul tău vine la tine; El este neprihănit și biruitor, smerit și călare pe un măgar, pe un mânz, pe mânzul unei măgărițe.”* (Zaharia 9.9).

Ce s-a întâmplat cu cărturarii? Ce s-a întâmplat cu preoții și cu oamenii religioși? Toate aceste lucruri fuseseră scrise cu patru sute optzeci și șapte de ani înainte de

împlinire, de către un profet legitimat și fuseseră pus în scrieri. Ele făceau parte din Biblie, din sulurile Vechiului Testament.

De ce nu puteau recunoaște că în fața lor se împlinea o profeție? Din același motiv pentru care nu pot vedea nici astăzi. Ei au făcut Cuvântul lui Dumnezeu fără putere, propovăduind tradițiile omenești ca învățătură.

Dacă predicatorii, cărturarii, preoții, așa-ziii oameni duhovnicești ar citi numai Biblia, nu s-ar mai întreba ce se întâmplă acum, deoarece ar ști că Domnul Își împlinește Cuvântul. Acolo sus, se făcea istorie, profeția se împlinea, a venit mântuirea lumii, marea zi așteptată de toți prorocii. Toți cei care se aflau în morminte așteptau această zi (gândiți-vă la aceasta), toți cei adormiți, toți cei dreپți care și-au vărsat sângele ca martiri, așteptau împreună cu profeții.

De aceea, El a strigat: *„Ierusalime! Ierusalime! Care omori pe proroci și ucizi cu pietre pe cei trimiși la tine! De câte ori am vrut să strâng pe copiii tăi cum își strânge găina puii sub aripi și n-ați vrut.”* (Matei 23.37). Acum însă a sosit și ceasul tău!

Toți cei din morminte: Avraam, Isaac, Iacov și toți profeții așteptau acest ceas, dar biserica era oarbă.

„Cine este Acesta care produce atâta zarvă? Cine este acest Om? Nu este oare fiul tâmplarului de aici? Noi Îl cunoaștem. De unde are această înțelepciune, doar nu a avut nici o legătură cu școlile noastre? Nu știm să fi studiat vreodată. Cine este Acesta?”

El era răspunsul la prorocia profetului și a venit călare pe mânzul unei măgărițe.

Ce atracție! Domnul Își împlinea Cuvântul făgăduit, ceasul așteptat de patru mii de ani sosise. Domnul spusese în Geneza 3.15: *„Vrăjmășie voi pune între tine și femeie, între sămânța ta și sămânța ei. Aceasta îți va zdrobi capul și tu îi vei zdrobi călcâiul.”* Această prorocie în care se anunța venirea acestui Om, este pomenită în toată Biblia.

De curând se ridicase printre ei un profet legitimat, Zaharia, și el a spus: : *„Saltă de veselie, fiica Sionului! Strigă de bucurie, fiica Ierusalimului! Iată că Împăratul tău vine la tine; El este neprihănit și biruitor, smerit și călare pe un măgar, pe un mânz, pe mânzul unei măgărițe.”* (Zaharia 9.9).

Și cu toate acestea, acești oameni care citeau zilnic Scripturile și care L-au văzut cum a venit, au strigat: „Cine este Acesta?” Vedeti?

Domnul Își împlinea Cuvântul în fața lor și ei ar fi trebuit să știe despre ce era vorba, dar cu toate acestea nu L-au recunoscut.

Întotdeauna când Domnul Își împlinește Cuvântul are loc o atracție, pentru că este ceva neobișnuit. Împlinirea Cuvântului Său este în contradicție cu tendința modernă a zilei, este atât de neobișnuită încât oamenii care urmează tendințele acelei zile nu Îl pot crede. Ei au propria lor cale.

Să ne plecăm din nou asupra Scripturii și în minutele următoare să luăm câteva evenimente neobișnuite în care Dumnezeu Și-a împlinit profeția. Dacă Domnul spune ceva, El o va și împlini. Cerul și pământul vor trece dar acel Cuvânt al Lui nu va trece niciodată.

Priviți! Este de neînțeles că acest Cuvânt al lui Dumnezeu care ar fi trebuit crezut, li s-a părut atât de neobișnuit încât au exclamat: „Ce este aceasta? De unde aveți lucrurile acestea? Cine este Acesta?”

Ei ar fi trebuit să strige: „Osana Împăratului care vine în Numele Domnului!”, dar acest lucru l-a făcut doar un grup mic.

De patru mii de ani s-a prorocit cel mai mare eveniment care trebuia să se împlinească în națiune; El era singura nădejde a celor morți; tot viitorul era asupra Lui, dar cu toate acestea oamenii religioși, căpeteniile care pretindeau că Îl credeau au strigat: „Cine este Acesta? Și care este atracția?”

Era ceva neobișnuit, iar acum este exact la fel de neobișnuit, nimic nu se schimbă.

După cum am spus, haideți să vedem unele din lucrurile neobișnuite. Care a fost atracția chiar înainte ca judecata să lovească lumea și să o distrugă prin apă? Un bărbat de aproximativ o sută douăzeci de ani care și-a construit o arcă deși nu exista apa pe care să poată pluti. Au trecut ani de zile până a construit-o și a lipit-o pe dinăuntru și pe dinafară cu smoală, iar acum stătea în fața ușii și spunea: „Lumea va fi acoperită de ape, în această mare epocă științifică.”

„Ce-o fi cu ciocănitul acela sus pe munte?”

Unii ziceau: „Este un bătrân numit Noe. Este un fanatic. A stat prea mult la soare și

și-a pierdut rațiunea din cauza insolației. S-a apucat să construiască ceva la care îi zice arcă. Spune că va cădea apă de sus, deși știm cu toții că acolo nu există nici o picătură, și că toți oamenii vor fi înecați; toți cei care nu ascultă vestirea lui. Spune că cei care nu vor intra în corabie se vor îneca. Ați mai auzit așa ceva?" Aceasta era o atracție neobișnuită.

Îmi imaginez cum oamenii care au vrut să rîdă s-au așezat în fața corăbiei și au rîs zicând: „Și acum o sută de ani ai spus că va ploua! Bunicul mi-a povestit că și el te-a auzit spunând că va ploua și iată că și astăzi mai ciocănești la grămada asta veche de lemn. De ce nu-ți aduni mințile?”

Dar Dumnezeu era pe cale să confirme o făgăduință și să împlinească profeția pe care o făcuse prorocul Său. Foarte neobișnuit!

Dumnezeu împlinea făgăduința Sa față de Noe în timp ce ceilalți râdeau și nu credeau.

Totuși, Dumnezeu era pe cale să facă Istorie și să dovedească până în ziua de azi că El Își ține Cuvântul. Oricât ar părea de incredibil și de irațional, El își ține Cuvântul. Prin acest bărbat care lucra la acea corabie, El a dat un exemplu pentru oamenii din America și din întreaga lume, arătând că indiferent ce spune știința, El își ține Cuvântul. El făcea istorie.

Care a fost atracția în acea zi când afară, în pustie, s-a întîmplat ceva neobișnuit: era un rug care ardea și nu se mistuia? Acolo era și un profet fugăr. El nu auzise încă nici o Voce și nici un sunet. Totuși, privea spre culmea muntelui unde vedea ceva neobișnuit. Dumnezeu voia să-i atragă atenția.

Tot așa este și astăzi.

Dumnezeu Se pregătea să-și împlinească Cuvântul dat prorocului Avraam: *„Să știi hotărât că sămânța ta va fi străină într-o țară care nu va fi a ei; acolo va fi robită și o vor apăsa timp de patru sute de ani. Dar pe neamul căruia îi va fi robită, îl voi judeca Eu și pe urmă va ieși de acolo cu mari bogății.”* (Geneza 15.13-14).

El a pregătit un om pentru această misiune, așa cum a pregătit și corabia ca loc de scăpare pentru toți cei ce au crezut.

Dumnezeu a lăsat ca acel rug să ardă, iar păstorul Moise și-a zis: „Vreau să merg acolo să văd ce înseamnă lucrul acela ciudat!” Și când El a văzut că se apropie, i-a

vorbit.

Care a fost atracția de mai târziu, din fața faraonului, când păstorul Moise și-a aruncat toiagul și acesta s-a transformat într-un șarpe? Dumnezeu Și-a ținut promisiunea față de Moise. Care a fost atracția de la Marea Roșie când călăreții faraonului au văzut îngroziți cum un vârtej coborât din cer a despicat marea în două și armata de sclavi care înainta după voia lui Dumnezeu trece prin ea ca pe uscat? Ce era aceasta? Dumnezeu Își împlinea făgăduința. Poporul viu a trecut, iar un alt popor, mort spiritual, a încercat să-l imite și s-a înecat. Dumnezeu Și-a împlinit făgăduința și a făcut Istorie. Aceasta a fost atracția de la Marea Roșie.

Care a fost atracția de pe Muntele Sinai, la două zile după ce i s-a interzis poporului să se apropie de nevestele lor și au fost puși să-și spele hainele, să se sfințească și să se adune]n jurul unui munte, unde un om numit Moise le-a spus că el L-a întâlnit pe Dumnezeu sub forma unui Stâlp de Foc? Dumnezeu i-a zis lui Moise: *„Voi coborî în mijlocul poporului și voi dovedi ce ți-am spus și cine sunt Eu. Le voi arăta că Eu sunt Domnul!”* Aceasta a fost atracția: Dumnezeu împlinind Cuvântul Său!

Care a fost atracția când o națiune întreagă L-a uitat pe Dumnezeu și oamenii au devenit formalști și indiferenți? Preoții mergeau în pas cu tendința modernă, iar prorocii proroceau după voia preoților. În acel timp trăia și un om care era considerat fanatic. El a vorbit împotriva femeilor care se fardau și făceau alte asemenea lucruri. Era un om ciudat. El s-a dus la împărat și i-a spus: *„...În anii aceștia nu va fi nici rouă, nici ploaie, decât după cuvântul meu!”*

Noi am constatat că el a trebuit să fugă și să se ascundă undeva în pustie. Probabil că ceilalți credeau că el murise de foame sau pierise cumva, dar Biblia spune că avea suficientă hrană și destulă apă. Apoi a venit din nou și a spus: *„Vedeți voi, eu Îl am pe „Așa vorbește Domnul!”* Dacă nici acum nu sunteți convinși, să mergem pe munte și vă voi dovedi cine este Dumnezeu cu adevărat.” Spunea aceasta pentru că avusese o altă vedenie din partea lui Dumnezeu. Și a continuat: *„Zidiți-vă un altar, alegeți-vă un taur și sacrificați-l! Voi construi și eu un altar și voi sacrifica un taur. Vom aduce ambele jertfe și Dumnezeul care este Dumnezeu să răspundă.”* El nu ar fi făcut în nici un caz acest lucru dacă nu ar fi fost însărcinat de Dumnezeu. De altfel mai târziu s-a rugat: *„Toate acestea le-am făcut după porunca Ta, Doamne!”*

Care era atracția? Patru sute de preoți stăteau pe munte. Era prezent și regele în carul său, cu platoșa pusă și înconjurat de garda sa. Acolo era și acest bărbat bătrân, cu barbă și chelie, îmbrăcat într-o piele de oaie. Într-o mână ținea un toiag, iar în cealaltă un vas cu ulei. Cu trei ani și jumătate în urmă, el spusese: „...*În anii aceștia nu va fi nici rouă, nici ploaie decât după cuvântul meu.*” El lucra în locul lui Dumnezeu, cu Lumina și lucrurile care trebuiau dovedite. Deci acolo pe munte stătea acest „fanatic” care adunase poporul. Care a fost atracția? Era Dumnezeu care era pe cale să dovedească faptul că prorocul Său are dreptate; era Dumnezeu Însuși care împlinea prorocia. Da, Dumnezeu făcea Istorie împlinindu-și Cuvântul.

Câteva sute de ani mai târziu, a apărut din pustiu un om care era uns cu același Duh. Nu avea nici o legătură cu vreo organizație, deși tatăl lui era membrul unei organizații preoțești. Venea din pustie, îmbrăcat cu o piele de cămilă și avea o barbă neagră care îi acoperea întreaga față.

Care era atracția la un om care umbla astfel îmbrăcat prin Ierusalim și prin toată Iudeea? Unii merșeră afară și ziseseră: „Acolo este un sălbatic care vrea să-i boteze pe oameni în apă. Cine a mai auzit așa ceva?” Alții erau curioși și ziceau: „Acesta trebuie să fie Mesia!” sau: „Ar putea fi unul din proroci!”

Vedeți? Ei nu știau ce să creadă. Și totuși, ce era? Era Dumnezeu care împlinea versetul din Isaia 40, unde scrie că în zilele din urmă îl va trimite pe slujitorul Său cu ceea ce are de făcut. Acest bărbat era atât de convins de însărcinarea sa încât câteva săptămâni mai târziu a zis: „*Cât despre mine, eu vă botez cu apă spre pocăință, dar Cel ce vine după mine, este mai puternic decât mine și eu nu sunt vrednic să-l duc încălțăminte. El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc.*” (Matei 3.11).

Într-o zi a apărut un Om obișnuit, de aproximativ treizeci de ani, care a mers la el și a fost botezat. Când a venit acest Om, în sufletul profetului s-a produs o emoție atât de puternică încât s-a comportat ciudat în acea zi. Biserica nu s-a putut abține să nu fie atentă la ceea ce avea să facă acel profet. Când el a vorbit cu preoții aflați pe malul râului, ei au spus: „Dumnezeu a poruncit să zidim un altar. Moise a fost profetul nostru și noi îl credem pe el! Jertfa necurmată nu va fi înlăturată niciodată.”

Dar Ioan le-a răspuns: „N-ați citit în Scripturi ce a zis prorocul Daniel? „*Jertfa zilnică va fi înlăturată!*” A sosit ceasul acela! Nu ați auzit ce a spus Isaia în capitolul 40.3:

„Un glas strigă în pustie: „Pregătiți în pustie calea Domnului..”? Sunt două prorocii care vorbesc despre mine.

Nu ați observat că prorocul nostru Maleahi a spus cu vreo patru sute de ani în urmă că *„...voi trimite pe solul Meu; el va pregăti calea înaintea Mea.”* (cap. 3.1). Nu pricepeți că profeția se împlinește chiar acum?

Tot cam în timpul acela, profetul s-a întors și a zis: *„Iată Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii.”* (Ioan 1.29).

Care a fost atracția? S-a schimbat de la profet la profeția sa.

Acum fiți atenți la ceea ce s-a întâmplat. A venit un Om obișnuit pe care nu îl cunoștea nimeni, fiul unui tâmplar și a intrat în apă. Când L-a văzut, Ioan l-a zis: *„Eu am trebuință să fiu botezat de Tine, și Tu vii la mine?”* dar El i-a răspuns: *„Lasă-Mă acum, căci așa se cade să împlinim tot ce trebuie împlinit!”* (Matei 3.15).

Atunci a înțeles că Jertfa trebuia să fie spălată înainte să fie adusă și L-a botezat. Dar când a ieșit din apă a fost o altă atracție.

Acest profet care expunea cu credincioșie epoca și timpul său, a privit în sus și a văzut cum s-a deschis cerul, iar Duhul Sfânt S-a coborât în chip de porumbel peste El și un Glas a zis: *„Acesta este Fiul Meu preaiubit în care îmi găsesc plăcerea.”* (Matei 3.17).

Dumnezeu legitima mesajul unui profet care atrăgea atenția la Iordan.

Un frate cânta cu câteva clipe în urmă: *„Pe colină, departe, stă o cruce de ocară.”*

Care a fost atracția de pe Muntele Golgota?

Noi vedem că lumea religioasă L-a îndepărtat și statul roman L-a condamnat la moarte. Apoi a fost răstignit între doi tâlhari și a suferit de sete. Sângele se scurgea din rănilor aflate pe tot trupul Lui. El atârna acolo și striga: *„Dumnezeule Meu, Dumnezeule Meu, pentru ce M-ai părăsit?”* (Matei 27.46).

Cât de puțini dintre oamenii religioși care stăteau acolo și priveau, au priceput că în acel timp, acolo, pe Golgota s-a împlinit prorocia Vechiului Testament?

David, asupra căruia S-a pogorât Duhul Sfânt ca și asupra altor profeți, scria ca și cum ar fi fost vorba despre el însuși. Astfel, în Psalmul 22 striga: *„Dumnezeule,*

Dumnezeule! Pentru ce m-ai părăsit?...Mi-au străpuns mâinile și picioarele: toate oasele aș putea să mi le număr. Ei însă pândesc și mă privesc." (v. 22,16-17). David vorbea ca și cum ar fi fost vorba despre sine, dar el vorbea despre Hristos. Nu era David, ci Hristos în David. Aici, pe muntele Golgota s-au împlinit exact prorociile date prin diferiți profeți.

Care a fost atracția de pe Muntele Golgota? Dumnezeu împlinind Cuvântul Său.

O altă atracție pe un munte a fost la Rusalii, când erau adunați cu toții la o sărbătoare religioasă și credeau că au scăpat de toți fanaticii. De zece zile nu mai auziseră nimic despre ei, dar deodată s-au năpustit din partea de sus a clădirii, ca dintr-un stup de albine, strigând pe străzi și purtându-se foarte ciudat. „Ce este aceasta? Ce înseamnă aceasta? Oare acești oameni sunt beți?”

Fiți atenți! Dintre ei s-a ridicat însă un profet, așa cum trebuie să facă un profet și a spus: *„Bărbați iudei și voi toți cei care locuiți în Ierusalim, să știți lucrul acesta și ascultați cuvintele mele!*

Oamenii aceștia nu sunt beți, cum vă închipuiți voi, căci nu este decât al treilea ceas din zi. Ci aceasta este ce a fost spus prin prorocul Ioel:

„În zilele de pe urmă, zice Dumnezeu, voi turna din Duhul Meu peste orice făptură...” (Fapte 2.14-17). Aceasta a fost atracția!

După ce Prințul vieții a fost răstignit și după ce s-au întâmplat toate, oamenii religioși încă nu vedeau că s-a dat o făgăduință pentru venirea Duhului Sfânt. Atracția!

„Cine este acesta? Ce înseamnă aceasta? Care este problema cu oamenii aceștia?” O, astăzi este exact la fel! Același lucru are loc. Aceeași întrebare este pusă: „Ce-o fi această gălăgie?” Priviți! Toată strada este plină cu automobile din Michigan, Florida, de la Maine până în California.

Azi dimineață și după-amiază când am trecut cu soția pe stradă, am privit numărul automobilelor și atunci mi-a trecut prin minte tema aceasta. Ce înseamnă aceasta? Este așa cum scrie: *„Unde se află stârvul, se adună vulturii!”*

Eu i-am spus soției mele: „Dragă, îți amintești când a trebuit să-mi iau rămas bun de la tot ce-mi este drag pe lume și să plec în misiune pentru a începe ceva ce mi-a poruncit Domnul? Atunci ai început să cânti:

„Ei vin din est și din vest

Ei vin din țări îndepărtate,

Să sărbătorească cu Împăratul nostru,

Să cineze ca oaspeți ai Lui;

Ce binecuvântați sunt acești pelerini!

Privind fața Lui strălucitoare

Plină de iubire divină;

Binecuvântați participanți ai harului Său,

Ca nestemate în cununa Lui vor străluci.”

Aceasta este atracția. Sămânța Domnului hotărâtă dinainte nu poate face altceva decât să Îl urmeze. Pentru noi înseamnă mai mult decât viața.

Luați-ne viața, dar pe El nu ni-L puteți lua! Care este atracția? Domnul care Își împlinește întotdeauna Cuvântul. El împlinește din nou Cuvântul profetului Zaharia.

Cu puțin timp în urmă am citit versetul 9, care vorbește despre intrarea lui Isus în Ierusalim, pe un măgar alb. Această prorocie a lui Zaharia care spune: *„Saltă de veselie, fiica Sionului! Strigă de bucurie, fiica Ierusalimului! Iată că Împăratul tău vine la tine; El este neprihănit și biruitor, smerit și călare pe un măgar, pe un mânz, pe mânzul unei măgărițe.”* (Zaharia 9.9) s-a împlinit. Aceasta a fost atracția din Ierusalim, care era cartierul general religios.

Și acum să privim un eveniment al ultimilor zile. Să deschidem la Zaharia și să vedem ce ni se spune despre aceasta. Acea prorocie din Zaharia 9 a fost pentru mijlocul veacului, dar acum să ne îndreptăm spre ultimele zile și să citim din Zaharia 14.4-9. Ascultați cu atenție pentru că este vorba de o prorocie referitoare la ultimele zile, este „Așa vorbește Domnul!”

Zaharia 14 ne vorbește despre venirea Sa:

„Picioarele Lui vor sta în ziua aceea pe muntele Măslinilor care este în fața Ierusalimului, spre răsărit; muntele Măslinilor se va despica la mijloc, spre răsărit și

apus, și se va face o vale foarte mare: jumătate din munte se va trage înapoi spre miazănoapte, iar jumătate spre miazăzi.

Veți fugi atunci în valea munților Mei, căci valea dintre munți se va întinde până la Așel; și veți fugi cum ați fugit de cutremurul de pământ de pe vremea lui Ozia, împăratul lui Iuda. Și atunci va veni Domnul, Dumnezeul meu, și toți sfinții împreună cu El.

În ziua aceea, nu va mai fi lumină, stelele strălucitoare se vor ascunde.

Va fi o zi deosebită, cunoscută de Domnul, nu va fi nici zi, nici noapte; dar spre seară se va arăta lumina.

În ziua aceea, vor izvorî ape vii din Ierusalim, și vor curge jumătate spre marea de răsărit, jumătate spre marea de apus; așa va fi și iarna și vara.

Și Domnul va fi Împărat peste tot pământul. În ziua aceea Domnul va fi singurul Domn și Numele Lui va fi singurul Nume.”

Un nou cutremur de pământ va despica pământul! Dacă vreți mai multe locuri din Scriptură, în ceea ce privește despicarea Muntelui Măslinilor, veți găsi în Isaia 29.6 și Apocalipsa 16.9.

Ce este aceasta? Același profet care a vorbit despre prima venire a Lui, a văzut și a doua Sa venire.

„Ca în zilele cutremurului.” Vedeți ce produc cutremurele? Vedeți ce anunță ele? „Și atunci va veni Domnul, Dumnezeul meu și toți sfinții împreună cu El!”

„Va fi o zi deosebită (Aleluia!), cunoscută de Domnul, nu va fi nici zi, nici noapte; dar spre seară se va arăta lumina.”

O, Doamne! Același profet a spus că în timpul serii va fi lumină, dar oamenii sunt orbi. Care este atracția?

Să mai citim câteva versete:

„În ziua aceea, vor izvorî ape vii din Ierusalim, și vor curge jumătate spre marea de răsărit, jumătate spre marea de apus; așa va fi vara și iarna.” (Evangelia merge atât la Evrei, cât și la Neamuri)

Și Domnul va fi împărat peste tot pământul. În ziua aceea, Domnul va fi singurul Domn și Numele Lui va fi singurul Nume.”

Spre seară se va arăta lumina, (așa este)

Calea către slavă va fi găsită

Prin apă vine Lumina azi

Îngropați în scumpul Nume al lui Isus

Tineri și bătrâni, pocăiți-vă de toate păcatele voastre,

Duhul Sfânt va veni

Lumina de seară a venit

Este clar că Dumnezeu și Hristos sunt Una

Vedeți unde suntem?

Națiunile se prăbușesc, Israelul se trezește.

Semnele pe care profeții noștri le-au spus mai dinainte; (acel cutremur dintre Neamuri în zilele din urmă)

Zilele Neamurilor sunt numărate, cu necaz împovărate;

Întoarceți-vă, voi cei împrăștiați.

Voi, care veți fi aruncați de acolo, ieșiți afară înainte ca să vă lovească moartea. Domnul a confirmat aceasta și așa va fi!

Să mai deschidem într-un loc din Vechiul Testament. Maleahi 4.1: *„Căci iată, vine ziua care va arde ca un cuptor! Toți cei trufași și toți cei răi, vor fi ca miriștea; ziua care vine îi va arde, zice Domnul oștirilor, și nu le va mai lăsa nici rădăcină, nici ramură.”*

Acest verset nu se referă la prima venire a Domnului (ca Maleahi 3.1), ci este în legătură cu cea de-a doua venire a Sa. Chiar și doctorul Scofield, cu a cărui comentarii nu sunt de acord, aici a împărțit corect, căci Maleahi 3.1 se referă la slujba lui Ioan. Sfârșitul capitolului vorbește despre sosirea lui Ilie înaintea celei de

a doua veniri a lui Hristos.

„Toți cei trufași și toți cei răi, vor fi ca miriștea; ziua care vine îi va arde, zice Domnul oștirilor, și nu va mai lăsa nici rădăcină, nici ramură.”

Dar pentru voi, care vă temeți de Numele Meu, va răsări Soarele neprihănirii și tămăduirea va fi sub aripile Lui; veți ieși și veți sări ca vițeei din grajd.

Și veți călca în picioare pe cei răi, căci ei vor fi ca cenușa sub talpa picioarelor voastre, în ziua pe care o pregătesc Eu, zice Domnul oștirilor!”

Aduceți-vă aminte de Legea lui Moise, robul Meu, căruia i-am dat în Horeb rânduieli și porunci, pentru tot Israelul.” (Maleahi 4.1-4).

Aceasta se referă la venirea lui Ilie: *„Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie”,* iar Vechiul Testament se încheie cu cuvintele: *„Iată, vă voi trimite pe prorocul Ilie, înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată.” (v. 5).*

Acesta nu putea fi Ioan. Vedeți, lumea nu a ars atunci și cei dreپți nu au călcat pe cenușa celor fără Dumnezeu. Nu!

„...înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată.

El va întoarce inima părinților spre copii, și inima copiilor spre părinții lor, ca nu cumva, la venirea Mea să lovesc țara cu blestem.”

Urmăriți exactitatea Duhului Sfânt ca să nu confundați cele două veniri ale lui Ilie.

În Maleahi 3.1 scrie: *„Iată, voi trimite pe solul Meu; el va pregăti calea înaintea Mea...”* Când Isus a fost întrebat despre Ioan, El a zis: *„Atunci ce ați ieșit să vedeți? Un proroc? Da, vă spun, și mai mult decât un proroc; căci el este acela despre care s-a scris: „Iată, trimit înaintea feței Tale pe solul Meu, care îți va pregăti calea înaintea Ta.” (Matei 11.9-10).* Acesta era Maleahi 3.

Observați ce exact scrie Biblia, ca cei ce sunt atenți și care vor să creadă, să vadă. Cugetați! Isus S-a oprit la mijlocul unui verset, pentru că o parte s-a împlinit atunci, iar restul se referă la a doua Sa venire: *„Și să vestească anul de îndurare al Domnului.” (Luca 4.19),* pentru ca cei cu inimile frânte să strige pentru anul de îndurare al Domnului. Aici s-a oprit. Judecata asupra păcătoșilor nu este pomenită pentru că aceasta este în legătură cu a doua Sa venire.

Versetul: „*Și el – Ilie – va întoarce inimile părinților spre copii*” aparține de Maleahi 3.1. Să nu uitați aceasta!

Ioan – Ilie, care a venit înaintea primei veniri a lui Hristos, a întors inimile vechilor părinți, a patriarhilor, spre noul mesaj, spre copii: „*El va întoarce pe mulți din fiii lui Israel la Domnul Dumnezeu lor!*”

Va merge înaintea lui Dumnezeu în duhul și puterea lui Ilie, ca să întoarcă inimile părinților la copii, și pe cei neascultători la umblarea în înțelepciunea celor neprihăniți, ca să gătească Domnului un norod bine pregătit pentru El.” (Luca 1.16-17).

Acum fiți atenți! „...și inima copiilor spre părinți...” La a doua sa venire, în ultimele zile, el îi va întoarce spre credința apostolică. Vedeți cât de perfect se aliniaza Scriptura?

Acela a fost la sfârșitul Vechiului Testament, iar acum vedem Lumina din timpul serii. Ce este aceasta? Vârful Muntelui, coroana copacului.

Azi dimineață am vorbit despre altoi. Astfel, roadele aduse nu au fost de portocal, ci grefuri, lămâi și alte fructe care nu erau ca pomul original. Nu pierdeți aceasta din vedere pentru că aici este cheia. După ce au trecut toate denomițaunile care nu au avut încă de la început lumină, va veni o zi mare care nu-i nici luminoasă, nici întunecoasă – amurg.

Ce fac ele? Ce caută o lămâie în portocal? Ea își ia seva originală a vieții de la portocal și crește ca o lămâie. La fel au făcut denomițaunile cu Cuvântul lui Dumnezeu. Prin tradițiile lor, ei au făcut Cuvântul fără putere. Aceasta este „Așa vorbește Domnul”. Au rodit grefuri și lămâi, nu portocale.

Ce spune însă profetul Zaharia? „*Saltă de veselie, fiica Sionului! Strigă de bucurie, fiica Ierusalimului! Iată că Împăratul vine la tine; El este neprihănit și biruitor, smerit și călare pe un măgar, pe un mânz, pe mânzul unei măgărițe.*”

Fiți atenți că același profet vorbește despre un timp al coacerii. Soarele strălucește pe pământ pentru a coace fructul. De ce nu s-a copt? Pentru că nu a existat rodul care să se coacă. Și totuși viața merge mai departe.

S-a format un grepfrut care ar fi trebuit să fie o portocală, dar trebuie să constatăm că prin faptul că s-au organizat au rămas tot un grepfrut. A mers mai departe, iar

de data aceasta a apărut o lămâie, apoi altceva. Iar în cele din urmă, în vârful copacului apare o mandarină, un hibrid între portocală și grepfrut. Este o încrucișare, ceva pervertit și totuși acest lucru își trage viața din același copac, coaja „*ca și cei aleși să fie înșelați, dacă ar fi cu puțință.*” Ea arată ca o portocală, dar nu este.

Dar, „se va arăta lumina” când ea va crește dincolo de organizații. Când ea trece de organizații, pomul înflorește din nou și va rodi portocale, ca la început când a fost sădit în pământ și atunci va fi Lumină.

Care este această atracție; ce se va întâmpla atunci? Cuvântul lui Dumnezeu se împlinește. În Vechiul Testament există doi martori care afirmă că va fi așa.

Să deschidem în Noul Testament, la Ioan 14.12, unde Isus spune: „*Adevărat, adevărat vă spun, că cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu...*” Luca 17.28-30 spune: „*Ce s-a întâmplat în zilele lui Lot, se va întâmpla și acum în zilele Fiului omului: oamenii mâncau, beau, cumpărau, vindeau, sădeau, zideau, dar în ziua când a ieșit Lot din Sodoma, a plouat foc și pucioasă din cer, și i-a pierdut pe toți. Tot așa va fi și în ziua când se va arăta Fiul omului.*”

Oh, uitați-vă la aceste texte! „Fiul omului”, Isus Hristos Același ieri, azi și în veci, a crescut dincolo de denominațiuni, a crescut în vârful Pomului.

Ce a spus El în Ioan 15.2 scrie: „*Pe orice mlădiță care este în Mine și n-aduce roadă, El o taie; și pe orice mlădiță care aduce roadă, o curățește ca să aducă și mai multă roadă.*”

În ultimele zile, peste această grupare mică ce merge cu El pe măgăruș, micuți, smeriți și strigând „Osana Regelui care vine în Numele Domnului!”, va cădea ploaie timpurie și târzie.

Care este problema astăzi? Care este atracția de pe munte?

Nu cu mult timp în urmă, când stăteam la acest amvon, Duhul Sfânt mi-a spus: „Vine ziua când vor bate un țărnuș în fața casei tale și îți vor muta poarta. Să nu fii supărat pentru aceasta.” Am văzut poarta mea ruptă, așezată pe o movilă. Am văzut dealul din fața casei mele săpat, iar cineva a îngrămădit acolo scânduri și alte lucruri.

Apoi am văzut un tânăr care îmi scotea stâlpii de la grădină, așa că m-am dus la el

și l-am întrebat: „De ce nu mi-ai spus nimic?” Dar tânărul a devenit obraznic și a trebuit să-l lovesc. Pe urmă i-am spus: „Acest lucru nu l-am mai făcut din vremea când eram în ring. Aș vrea să știi asta”, apoi l-am lovit din nou. Când a căzut, l-am ridicat și l-am doborât din nou. Am făcut asta de trei sau patru ori, după care i-am tras un picior de a zburat peste colină. Apoi m-am aplecat zicând: „Nu este corect!” L-am ridicat, i-am dat mâna și i-am spus: „Nu sunt supărat pe tine, dar vreau să știi că nu poți vorbi așa cu mine.” Când m-am întors înapoi de unde fusesem plecat, Duhul Sfânt stătea la poartă și mi-a zis: „Să nu te opui când țărșul acesta va fi bătut în pământ! Pleacă spre vest!”

Această Carte este tot ce-mi trebuie;

Această Carte este o Rețetă bună,

Calea care mă învață cum să depășesc greutățile.

Amin!

Cartea este Cuvântul și Cuvântul este Dumnezeu.

Nu vă poticniți când vă învață ce să faceți.

Cu trei ani în urmă, unul din prietenii mei, un topograf din oraș care locuia pe aceeași stradă, a bătut un țărș în pământ. Eu am ieșit afară și l-am întrebat:

„Ce s-a întâmplat, Mud?” El este fiul domnului King, un prieten de-al meu.

El mi-a spus: „Billy, ei vor lărși drumul acesta”.

Voi vă amintiți că eu am spus: „Poate va fi podul.” Am vorbit cu fratele Wood și l-am sfătuit: „Păstrează-ți proprietatea. Poate că prelungirea podului va trece pe aici.” Strada era în lucru. Peste tot erau pietre și cărămizi, iar eu i-am spus: „Păstrează-ți proprietatea!”

Când domnul King mi-a comunicat că a început lucrarea, am mers la soția mea și i-am spus: „Draga mea, despre lucrul acesta mi-am notat undeva ceva. Este „Așa vorbește Domnul!” Apoi mi-am adus cartea și am citit: „Se va întâmpla!” și s-a întâmplat întocmai opt ani mai târziu. Când am văzut aceasta, mi-am zis: „Acum este momentul să plecăm spre vest.”

Două zile mai târziu, când mă aflam în cameră, cam pe la ora 10.00 dimineața am

intrat în Duhul și am văzut un stol mic de porumbei care zburau. Mă uitam la micuțele păsări, vă mai amintiți? Apoi am văzut șapte îngerii în formă de piramidă, care veneau spre mine. Ei mi-au spus: „Îndreaptă-te spre vest, du-te la patruzeci de mile la nord-est de Tucson. Acolo vei îndepărta un scai mic de pe pantalonii tăi.”

Fratele Fred Sothmann, care stă aici și mă privește, era prezent și el în dimineața aceea. Eu am zis: „S-a auzit o detunătură ca un cutremur de pământ care a scuturat aproape tot ținutul. Nu știu cum ar putea supraviețui un om”. Eram înspăimântat. Mă aflam în Phoenix. Toți cei prezenți puteți confirma aceasta, și am vorbit predica: „Domnilor, este acesta timpul? Unde suntem?” Eu am plecat atunci spre vest. Cred că mulți dintre voi mai aveți banda, mulți dintre voi ați auzit spunându-se aceasta cu un an sau mai mult înainte de a se întâmpla.

Am plecat spre vest și mă întrebam ce se va întâmpla. Într-o zi am primit un semn de la Domnul și i-am spus soției mele: „Dragă, poate că lucrarea mea s-a încheiat.” Nu știam. Am zis: „Probabil Dumnezeu a terminat cu mine și plec Acasă. Rămâi cu Billy și ține copiii cu tine căci Dumnezeu îți va arăta o cale. Mergi mereu înainte și fii credincioasă lui Dumnezeu. Fii atentă ca copiii să termine cu bine școala și crește-i în frica lui Dumnezeu..”

Ea a răspuns: „Billy, nu poți ști dacă este așa...”

„Nu, dar un om nu ar putea supraviețui acelei explozii.”

Într-o dimineață, Domnul m-a trezit și mi-a spus: „Du-te în Canionul Sabino.” Am plecat luând cu mine Biblia și o bucată de hârtie.

„Unde mergi?” m-a întrebat soția mea.

„Nu știu. Îți povestesc când mă întorc.”

Am pornit spre Canion și am urcat sus, unde zboară vulturii. Mă uitam la niște căprioare de acolo. Am îngenuncheat pentru a mă ruga, mi-am ridicat mâinile și deodată mi-a căzut în mână o Sabie. Am privit în jur și m-am întrebat: „Ce este aceasta, doar nu mi-am pierdut mințile? Sabia este aici, în mâna mea și strălucește la soare.” Apoi mi-am zis: „Nu este nici un alt om în acest canion. Oare de unde a venit?”

Atunci am auzit o Voce care zicea: „Aceasta este Sabia Împăratului!”

„Un împărat poate face pe cine vrea cavaler, cu o sabie”, am spus eu.

Atunci Vocea a răsunat din nou: „Nu este sabia unui împărat, ci este Sabia Împăratului, Cuvântul Domnului!” El a spus: „Nu te teme! Aceasta este Tragerea a treia, este legitimarea slujbei tale!”

Am mers la vânătoare cu un prieten, fără să știu ce se va întâmpla.

Cineva m-a strigat; era cel care m-a criticat cu privire la fotografia cu Îngerul Domnului. Eu trebuia să plec la Houston pentru fiul lui, deoarece era pe lista condamnaților la moarte și urma să fie executat peste câteva zile. Ne-am întâlnit acolo, iar el m-a îmbrățișat și mi-a zis: „Omul pe care l-am criticat a venit să salveze viața unicului meu fiu!”, iar societatea umană mi-a dat o medalie pentru că am salvat o viață.

Apoi m-am întors și am plecat cu fratele Fred la vânătoare sus pe munte. Într-o dimineață am ieșit afară. Împușcasem un mistreț și mă uitam să văd în ce parte au plecat ceilalți. Pe urmă m-am întors și i-am zis fratelui Fred: „Frate Fred, mâine dimineață, tu vei pleca pe muntele acesta, iar eu voi urca pe celălalt. Nu voi trage asupra mistrețului ca să-l omor, dar dacă va veni toată ciurda, voi trage ca să-i determin să meargă înapoi.”

Fratele Fred a pornit în partea aceea, dar porcii nu erau acolo. El mi-a făcut cu mâna, iar eu l-am văzut. Eu am mers prin canion, printr-o crăpătură mare, iar soarele tocmai răsărea. Am trecut de partea cealaltă a dealului fără să mă gândesc la prorocie. M-am așezat jos să mă odihnesc și mă gândeam: „Oare ce s-a întâmplat cu mistreții aceia?” Stăteam ca indienii, cu picioarele încrucișate, și m-am uitat la pantaloni, pentru că mi se peinsese un scaiete de ei. L-am luat și mi-am zis: „Este curios că mă aflu la patruzeci de mile nord-est de Tucson, iar acolo mă așteaptă fiul meu Iosif”. Când am privit, am văzut o turmă de porci care urcau dealul cam la o mie de metri depărtare de mine.

Am îndepărtat scaietele și mi-am zis: „Pe aceștia îi vom prinde! Voi merge după fratele Fred, după ce pun o bucată de hârtie, ca semn, ca să știm unde să venim.”

Am urcat panta și m-am grăbit să ajung pe partea cealaltă a dealului. Deodată am auzit o detunătură. Credeam că a tras cineva în mine. Nu mai auzisem niciodată o asemenea explozie. Întreaga regiune a fost cutremurată. Când s-a întâmplat aceasta, la câțiva metri în fața mea stăteau șapte îngeri în grup. Când m-am

Întâlnit cu ceilalți și cu fratele Fred, m-au întrebat: „Ce a fost aceasta?” Eu am spus „A fost explozia aceea”.

„Ce vei face?”

„Mă voi întoarce acasă, căci „Așa vorbește Domnul: „Cele șapte taine care au fost ascunse în Biblie în toți acești ani: despre aceste denominațiuni și alte lucruri, Dumnezeu va deschide aceste șapte taine din cele șapte Peceți!”

Acolo era un cerc luminos care se ridica de la pământ ca un nor de ceață. Când a făcut aceasta, S-a îndreptat direct spre munte și a început să se rotească spre vest, de unde a venit. Știința a stabilit ulterior că avea treizeci de mile înălțime și douăzeci și cinci lățime și forma unei piramide.

Cu câteva zile în urmă, mă aflam acolo și am întors fotografia spre dreapta. Acolo era Isus, cum a fost în cele șapte epoci ale Bisericii: cu o perucă albă, prin care arăta dumnezeirea Sa absolută. El este Alfa și Omega, Începutul și Sfârșitul. El este Judecătorul suprem al lumii, și stătea acolo dovedind Mesajul acestui ceas: că spre seară se va arăta Lumina! Despre ce este aceasta? Ce era aceasta?

Am plecat spre vest, pe același munte pe unde trecusem cu fratele Banks Wood, și mi s-a spus: „Aruncă o piatră în sus și spune-i domnului Wood: „Așa vorbește Domnul: „Tu vei vedea slava lui Dumnezeu!”

A doua zi, în timp ce eram acolo, un vârtej de vânt a venit jos și a lovit munții. Pietrele au lovit copacii și le-au rupt vârfurile, iar la trei sau patru picioare deasupra mea s-au produs trei explozii. În jur de cincisprezece bărbați erau acolo, predicatori și alții. S-au adunat întrebându-se speriați: „Ce a fost aceasta?”

„Judecata a lovit coasta de vest!” am răspuns eu.

Două zile mai târziu, un cutremur aproape că a scufundat Alaska.

Ce a fost Lumina de pe muntele Sunset (Apus) în pădurea Coronado din Arizona? Ce a fost acel lucru ciudat care s-a întâmplat? Mulți oameni au călătorit din est și din vest și au luat pietre din pietrișul împrăștiat acolo din pricina vârtejului. Fiecare piatră care s-a desprins de acolo, era triunghiulară (Cele trei sunt Una). Aceste pietre le puteți găsi pe birourile din toată țara. Ce a fost întâmplarea aceasta ciudată de pe muntele Sunset din Colorado Forest?

Junior Jackson, care ascultă, își amintește visul pe care l-a avut și pe care eu l-am tălmăcit, „mergând către apusul soarelui”? Aceasta s-a întâmplat pe Muntele Sunset (Apus). Este timpul de seară, timpul apusului. Prin mesajul apusului acestui timp se împlinește profeția care spune: **„Spre seară se va arăta lumina peste Muntele Sunset** (muntele unde apune soarele), **în Colorado Forest, la patruzeci de mile nord de Tucson.**” Mergeți la hartă și veți găsi culmea Muntelui Sunset. Exact acolo s-a întâmplat. Eu am știut aceasta doar cu câteva zile în urmă.

Aceasta nu va pieri niciodată. Nu se oprește ci se repetă întruna: de la evenimentul care s-a petrecut, la fotografia în care Isus stătea și privea la noi, iar acum la ceea ce s-a petrecut pe muntele Sunset (Apus), la Lumina de seară. Lumina de seară a venit și Dumnezeu S-a legitimat pe Sine.

Ce este aceasta? Dovada că Dumnezeu și Hristos sunt UNUL. Câți au văzut părul Lui alb, cum știm din Apocalipsa 1? Vedeți, Dumnezeirea supremă, Autoritatea supremă. Nu alt glas, nu alt dumnezeu. Nimic altceva!

„În El locuiește trupește toată plinătatea dumnezeirii.” (Coloseni 2.9). Însăși Îngerii au fost acoperământul Său, peruca Lui albă. Amin.

Ce s-a întâmplat pe Muntele Sunset? Dumnezeu Și-a confirmat Cuvântul, despre aceasta a fost tot acel zgomot. Fiți atenți, căci este Dumnezeu care Își confirmă Cuvântul făgăduit din nou, Cuvântul din Apocalipsa 10.1-7: *„...în zilele în care îngerul al șaptelea va suna din trâmbița lui, se va sfârși taina lui Dumnezeu.”*

Taina ascunsă a Apocalipsei de la 1 la 7, ultimul Mesaj pentru ultima epocă a bisericii. În timpul acesta se împlinește Luca 17.30 și Matei 24.24.

„În ziua când se va descoperi Fiul omului, se vor ridica hristoși mincinoși și proroci mincinoși, care vor face semne și minuni, până acolo încât dacă va fi cu puțință să-i înșele chiar și pe cei aleși.” Oamenii încă se îndoiesc și ca de obicei, biserica este confuză.

Oamenii de știință din Tucson scriu mereu articole și le publică în ziare. Cei care se aflau pe muntele Lemmon cu aparate mari de fotografiat, nu l-au putut vedea ridicându-se din locul în care eram noi, deplasându-se către Vest, arătând că timpul s-a sfârșit. Nu a putut merge decât spre Costa de Vest, iar judecata a lovit exact prin locul pe unde a mers El, peste Phoenix, mai departe peste Prescott și

peste munți, spre Coasta de Vest. Încotro mai precis? Direct spre Alaska. Și în timp ce mergea în direcția aceea, s-a auzi un tunet.

Observatorul din Tucson încă mai pune întrebări și cercetările științifice încearcă să afle ce a fost.

Acest Nor a apărut la o înălțime la care nu se poate forma nici ceață, nici abur, nici ceva asemănător. „Cum s-a produs? Unde se îndrepta?” Ei sunt atât de nedumeriți cu privire la acest Nimb supranatural care a stat sus pe cer cum a fost și în zilele în care au sosit Magii urmând o Stea și întrebând: „*Unde este Împăratul de curând născut al iudeilor?*” Ce era aceasta? Dumnezeu Își împlinea Cuvântul Său: „*O stea se ridică din Iacov...*”

Dumnezeul din ceruri a promis că timpul de seară va avea Lumini de seară. Cu trei ani în urmă, această taină era doar o profeție, „Domnilor, este aceasta timpul?”, dar acum este istorie. A trecut.

Promisiunea este împlinită. În ce timp suntem și care este atracția? Dumnezeu Își împlinește Cuvântul Său! El este Același ieri, azi și în veci.

Să ne rugăm.

Dumnezeule scump, am reținut oamenii cam mult, mult mai mult decât aș fi vrut. Eu cred că am spus și am făcut tot ce era necesar ca oamenii de pretutindeni să ajungă la o înțelegere dreaptă și să poată alege. Prin faptul că văd și înțeleg, ei vor crede că Tu ești Adevăratul Hristos și că aceste Cuvinte care au fost legitime sunt confirmarea Cuvântului Tău care este desăvârșit și care se împlinește la vremea Lui.

Doamne Isuse, Tu ai spus că lumea va intra într-o stare ca cea din Sodoma. Noi știm aceasta și o putem vedea. Ai mai spus că în ziua aceea va fi la fel ca în Sodoma. Atunci ai trimis trei mesageri la neamuri și la evrei.

Unul dintre ei a fost Însuși Dumnezeu, Fiul omului care S-a arătat în trup omenesc și a făcut o minune spunându-i lui Avraam ce făcea Sara, care se afla în cortul de la spatele lui.

Tu ai spus că aceasta se va repeta atunci când întreaga lume a neamurilor va ajunge în starea Sodomei. Am ajuns aici, Doamne.

Alte profeții dovedesc, de asemenea, că în zilele din urmă va fi trimis Ilie, că Duhul lui Ilie va fi pe pământ pentru a întoarce inimile copiilor spre părinții lor.

Doamne, Te rog să confirmi Cuvântul Tău, că Tu ești Același ieri, azi și în veci. Îngăduie aceasta, Tată.

Ei îți aparțin, Doamne, și Te rog să ne dai mântuirea și să confirmi din nou ceea ce s-a spus spre slava lui Dumnezeu, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Omul poate pronunța Cuvântul, dar numai Dumnezeu Îl poate legitima. A spune ceva este una, iar a fi legitimat de Dumnezeu este cu totul altceva. Dumnezeu nu are nevoie de interpret, pentru că El Însuși tâlcuiește totul.

Cu voia Domnului, imediat urmează rugăciunea pentru bolnavi. Noi știm că nu există nimeni, nici un bărbat, nici o femeie și nici un înger care să vă poată vindeca, deoarece a făcut-o deja Dumnezeu. El a pregătit totul, de aceea, singurul lucru pe care trebuie să-l faceți voi este s-o acceptați.

Nu există nici un om și nici un înger care să vă poată mântui de păcat, nici chiar Dumnezeu Însuși, pentru că acest lucru s-a întâmplat deja. Isus a făcut-o pe cruce. Totuși nu se întâmplă nimic, nu vă este de nici un ajutor dacă nu-L acceptați pe El. Singurul lucru care se poate face este să împlinești poruncile Domnului, cei ce cred să-și pună mâinile peste bolnavi. Aceasta s-a întâmplat tot timpul, mai ales după înviere.

Avraam a văzut multe semne, dar a venit timpul când a văzut ultimul semn. Era cu puțin înaintea arderii Sodomei și a constatat în faptul că Dumnezeu i S-a arătat în chipul unui Om. Credeți aceasta? A spus Isus că se va repeta?

Voi, cei care sunteți prezenți sau ne ascultați prin transmisiunea telefonică, pregătiți-vă pentru rugăciune. Rugați-vă și voi, cei care v-ați trimis batistele aici. Eu nu-l pot spune lui Dumnezeu ce să facă. Departe de mine așa ceva. El este suveran și face ceea ce-l place. Tot ce pot face eu este să-L urmez și să fac întocmai ce spune EL.

Oamenii stau pe lângă pereți, iar locul este plin și strâmt. Mă întreb dacă avem voie să Îl întrebăm pe Domnul pe seama acestor cuvinte: Care este această atracție? S-ar putea ca printre noi să fie străini. El lucrează în mijlocul nostru și dovedește că este Același ieri, azi și în veci, astfel că fiecare dintre noi să poată

crede după ce vede aceste două semne puternice. Puteți crede? Bine.

Nu pot chema rândul de rugăciune pentru că este prea cald și aglomerat, iar oamenii stau înșirați pe lângă pereți. Aș putea să-i chem în partea aceasta? Nu putem să-i chemăm nici pe cei aflați pe târgi. Astfel, dacă aveți un număr de rugăciune, păstrați-l pentru că rămâne valabil. Vă vom chema dacă puteți veni într-un rând de rugăciune.

Domnul Shepherd nu a fost la rugăciunea de duminica trecută și nu a avut nici număr de rugăciune. Este aici în seara aceasta? Unde este? Da, este în spate. Ai avut număr de rugăciune? Nu, nu a avut. Aceasta dovedește că nu trebuie să fiți acolo, ci doar să credeți. Amintiți-vă că o femeie i-a atins haina, iar El a simțit. Și El este Același ieri, azi și în veci.

În Noul Testament, în epistola către Evrei scrie că astăzi avem un Mare Preot care ne înțelege toate slăbiciunile. Credeți aceasta? Să credeți și să nu vă îndoiiți, căci atunci se va întâmpla.

Dacă puteți crede, veți primi tot ce ați cerut. Dar trebuie să credeți. Puteți face aceasta? Câți dintre voi cred? Domnul să vă binecuvânteze.

Eu nu vă cunosc pe nici unul dintre voi și nici nu este treaba mea să vă cunosc, deoarece Dumnezeu cunoaște absolut totul. Totuși, El lucrează doar dacă credeți. Credeți?

Dumnezeule scump, desigur noi nu suntem un grup de creștini hibridi și nu dorim să fim priviți ca niște copii care trebuie mângâiați și dezmiertați pentru că Tu nu ai asemenea oameni. Dimpotrivă, ai credincioși puternici, iar prezența Ta ne aprinde inimile. Avraam l-a crezut pe Dumnezeu. Tu i Te-ai descoperit și i-ai dat un semn, iar el a crezut în Tine. Tu ai făcut ca trupul lui bătrân să devină din nou tânăr, și la fel al soției lui, pentru că ea era o parte din el. Pe urmă s-a născut copilul făgăduit.

Dumnezeule, Tu ai promis că în timpul acesta va fi la fel, de aceea, Te rog să confirmi aceasta. Noi credem această promisiune, credem că va fi la fel ca în zilele când a venit judecata asupra Sodomei și a lumii păgâne și totul a fost ars. Este timpul ca judecata să vină din nou asupra lumii păgâne. Apoi vor mai rămâne trei ani și jumătate pentru evrei, prin perioada Necazului celui mare, necazul lui Iacov, continuarea celor șaptezeci de săptămâni ale lui Daniel.

Timpul necredincioșilor se termină. Tu ai dat acest timp și ai spus că va fi din nou așa. Doamne, noi suntem în mâinile Tale, de aceea Te rugăm să faci ce vrei cu noi, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Nu fiți agitați! Ce s-ar întâmpla dacă m-aș enerva și eu? Ceea ce urmează trebuie lăsat în seama suveranității lui Dumnezeu. De ce fac aceasta? Pentru că a spus că așa va fi și aceasta s-a împlinit. Dacă Se legitimează personal în fața voastră puteți să nu Îl credeți? Credeți!

Aș dori să mă întorc și să privesc unde mă călăuzește Duhul Sfânt și ce va face El. Eu nu știu ce va face; aceasta este treaba Lui. Dar nu uitați că totul este posibil pentru cei ce cred. Aș vrea ca toți cei care credeți să ridicați mâinile și să spuneți: „Cred din toată inima!” O relatare este confirmată prin trei dovezi. Dacă se întâmplă de trei ori consecutiv este dovada că este corect și indiferent unde sau cine sunteți, credeți pur și simplu și fiți liniștiți.

Doamnă, nu te cunosc, dar tu te rogi. Rămâi unde ești pentru că nu trebuie să vii în față. Ai în brațe o fetiță... este o fetiță drăguță, cu părul roșcat și nu pare a fi paralizată. Eu nu știu ce-i lipsește... poate nici nu este vorba despre ea, ci despre tine. Te-am văzut doar stând acolo cu copilul și rugându-te. Ar trebui să stăm puțin de vorbă ca să intru în legătură cu tine.

Odată, Isus i-a spus unei femei: „*Dă-Mi să beau!*” pentru că voia să știe ce este în ea. Pe fratele Bryant și pe cei din jurul lui îi cunosc; poate și ei au probleme, dar despre tine nu știu absolut nimic pentru că nu te cunosc.

Crezi că sunt prorocul lui Dumnezeu? Crezi că ceea ce ai auzit în seara aceasta este adevărul? Dacă Domnul vrea să-mi descopere ceva: ce ai făcut, ce nu trebuia să faci sau ce ceri, atunci vei ști dacă este corect sau nu. Este adevărat? Dacă El va confirma Cuvântul Său care este Același ieri, azi și în veci, vei crede? Crezi că Luca 17.30 se împlinește chiar acum? Crezi aceasta?

Doamna a ridicat mâna confirmând că nu ne cunoaștem. Eu încerc doar să primesc legătura Duhului Sfânt cu această persoană. Credeți din toată inima cu toții.

Este vorba de fetiță, nu de tine. Tu ești iritată, dar nu această iritație te-a adus aici, ci fetița. Crezi că Dumnezeu poate să-mi spună ce este? Crezi aceasta? Îți va ajuta? Vei crede atunci? Este o boală la creier. Acesta este adevărul. Pune-ți mâna peste copilă.

Dumnezeule scump, ai spus că aceste semne îi vor urma pe cei ce cred: își vor pune mâinile peste bolnavi și aceștia se vor însănătoși. Femeia este credincioasă și și-a pus mâinile peste copil ca să se însănătoșească în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Credeți cu toții că toate lucrurile sunt posibile celui ce crede.

Pe doamna care stă lângă ea o cunosc. Nu știu cum se numește, dar voi afla. O cunosc din vedere dar nu știu ce probleme are. Crezi că Domnul îmi va descoperi ce probleme ai? Diabet. Dacă este adevărat, ridică mâna. Da.

Femeia de lângă tine are aceeași boală. Pe ea nu o cunosc.

Femeia de lângă aceasta, se roagă pentru un copil paralizat. Dacă credeți din toată inima, veți primi ceea ce cereți.

Acum este vorba de cineva de aici. Este un bărbat care se roagă pentru că vrea să scape de fumat. Crezi că Dumnezeu te va vindeca? Dacă crezi, așa va fi. Eu nu l-am văzut niciodată pe bărbatul acesta.

Aici mai este un bărbat. Vedeți umbra neagră de deasupra bărbatului care zace pe targă? El este pe moarte, are cancer. Eu nu te cunosc, dar Domnul știe totul despre tine. Acesta este adevărul. Crezi că Domnul mi-a arătat ceva în legătură cu tine? Ai fost adus de un prieten. Nu ești de aici, ci vii dintr-o regiune unde este o apă mare. Da, este vorba de Albany, Kentucky („Așa este”). Crede și poți să te întorci acasă sănătos. Crezi?

Tu vii din Tennessee și ai un fiu care suferă de astmă. El nu este aici dar tu crezi că se va face bine. Du-i batista pe care o ții în mână și va fi vindecat.

Și peste doamna care stă dincolo de doctorul Vayle este o umbră neagră. Nu am văzut-o niciodată, dar are cancer, iar dacă nu se întâmplă nimic, va muri. Crezi că El te poate vindeca? Poți crede aceasta? Atunci poți fi vindecată.

La spatele ei stă o doamnă care ține la gură o batistă. Ea are o ocluzie și încă o boală. Ai avut criză și ți-a fost rău, iar cineva te-a adus aici. Este vorba de o boală femeiască, dar dacă crezi, te poți întoarce acasă sănătoasă.

Tinere, eu nu te cunosc. Stai aici în față și mă privești. Vii din Puerto Rico. Crezi că Dumnezeu poate împlini dorința inimii tale? Dacă îți spun care este această

dorință, vei crede? Tu tânjești după botezul cu Duhul Sfânt. Acesta este adevărul. Primește Duhul Sfânt, fratele meu.

Ceva mai în spate stă un bărbat de culoare, care are în suflet o mare povară din pricina soției. Ea nu este aici pentru că are probleme cu picioarele. Crezi că va fi vindecată? Da? Vii din Jamaica. Crezi că Dumnezeu poate să-mi spună cine ești? Domnule Brady, crezi că Isus Hristos este Același ieri, azi și în veci?

Femeia care stă lângă doamna Wright are o durere pe inimă: se roagă pentru fiica ei care trebuie operată. Crezi din toată inima? Dacă o convingi să creadă, nu va mai fi nevoie de operație. Eu nu pot s-o vindec, dar văd că Duhul Sfânt Se mișcă în spațiul rezervat mamelor. Acolo este Lumina. S-a așezat deasupra unei femei tinere. Are o problemă sufletească și este nelămurită cu privire la ea. Lângă ea este o tânără care are o problemă femeiască. Numele ei este West și vine din Alabama. Doamnă David West, crede și Dumnezeu îți va da ceea ce ceri.

„În ziua când va fi descoperit Fiul omului va fi lumină.” Dacă Acesta nu este Isus Hristos Același ieri, azi și în veci, nu știu nimic despre El. Credeți? Totul este posibil pentru cel ce crede.

Câți dintre cei care ascultați sau sunteți în adunare, vreți să ridicați mâinile și să spuneți: „Eu cred!”? Toți cei de aici le-au ridicat, și sunt convins că la fel s-a întâmplat pretutindeni. Închideți ochii, puneți-vă mâinile peste cineva de lângă voi, luați-i mâna și puneți-o pe celălalt umăr.

Eu mi-am pus mâinile peste batiste. Vedeți ce s-a întâmplat astăzi; vedeți ce s-a întâmplat acum.

„Noi vedem fața Lui sfântă

Care strălucește de iubire divină.

Mântuiții, cei ce au parte de mila Sa

Vor străluci ca pietrele nestemate

În coroana SA.”

Să ne rugăm cu toții.

Dumnezeule scump, ceasul este aici. Ce înseamnă aceasta? Dumnezeu își

împlinește Cuvântul. Doamne, care este atracția? Dumnezeu care Își împlinește Cuvântul.

De ce în toată țara, oamenii de la o coastă la alta, de la nord la sud și de la est la vest, și-au pus mâinile unii peste alții? Aici sunt oameni veniți din alte state, din Mexic și Canada, și noi ne-am pus mâinile unii peste alții, pentru că Dumnezeu Își împlinește Cuvântul.

Cum este posibil ca cineva să stea aici și prin Duhul Sfânt să poată cunoaște numele oamenilor, așa cum a făcut odinioară El cu Simon zis Petru: *„Numele tău este Simon și ești fiul lui Iona...”* sau:

„Du-te de cheamă pe bărbatul tău.”

„N-am bărbat”, I-a răspuns femeia.

„Aici ai spus adevărul pentru că cinci bărbați ai avut și cel cu care ești acum nu este bărbatul tău.”

Și femeia a zis: *„Știu că atunci când va veni Mesia, El va face aceasta. Dar Tu cine ești?”*

„Eu sunt Acela.”

Tu ești Același ieri, azi și în veci și ai promis: *„...că oricine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu; ba încă va face altele și mai mari decât acestea, pentru că Eu Mă duc la Tatăl.”* (Ioan 14.12).

„Iată, în zilele din urmă vă voi trimite pe prorocul Ilie; el va schimba gândurile oamenilor și va întoarce inimile copiilor spre învățătura apostolică a Bibliei.” (parafrazăre). Și *„Spre seară se va arăta lumina.”*

Aici suntem Dumnezeule mare al cerurilor. Ceasul a sosit. Mâinile oamenilor sunt așezate pe cel de alături.

Satan, ești un mincinos învins! Ca slujitori ai Domnului, îți poruncim în Numele lui Isus Hristos să te supui Cuvântului lui Dumnezeu și să îi părăsești pe acești oameni! Îți cerem aceasta pentru că este scris: *„În Numele Meu vor scoate draci!”*

Toți acești oameni să fie liberi! Îngăduie aceasta, Dumnezeule scump. Tu ești Dumnezeul cerului care ai biruit totul în acea zi a descoperirii de pe Muntele

Golgota: fiecare boală și fiecare durere sunt opera Satanei.

Oamenii sunt vindecați prin rănilile Tale și eliberați în Numele lui Isus Hristos. Amin.

O, Doamne, în timp ce Duhul lui Dumnezeu este prezent și ungerea lui Isus Hristos este peste oameni; în timp ce semnele puternice pe care le-a promis, se împlinesc, pământul se cutremură, Scriptura este împlinită și Lumina de seară strălucește.

Eu îmi pun mâinile peste aceste batiste și mă plec, reprezentând întregul trup al credincioșilor, de la est la vest și de la nord la sud, și îi strig diavolului: „În Numele Domnului Isus Hristos îți cer să părăsești fiecare bolnav peste care vor fi puse acestea, spre slava și cinstea Cuvântului lui Dumnezeu! În Numele Cuvântului Domnului Isus Hristos din Nazaret! Amin.”

Credeți și primiți vindecarea ca și credincioși, cu smerenie, liniște și credință, în deplină cunoștință, din partea Atotputernicului Dumnezeu, în Numele lui Isus Hristos?

Dacă o faceți, ridicați mâna. Aici, cât de departe pot vedea, toți și-au ridicat mâinile. El se îndură, iar Satana este biruit. Prin rănilile lui Isus Hristos suntem vindecați și mântuiți. Prezența lui Isus Hristos confirmă faptul că El trăiește astăzi și întotdeauna și că poate să își țină făgăduința făcută. Amin.

Eu cred în El, voi credeți?

Să ne ridicăm și să primim în Numele lui Isus Hristos tot ce s-a spus și s-a făcut. Noi Îl iubim din toată inima și Îl apreciem cu tot ce este în noi, iar dacă în seara aceasta vă întoarceți la casele voastre, Domnul să fie cu voi. Dumnezeu să vă dea Duhul Sfânt dacă încă nu Îl aveți.

Fiecare bărbat, fiecare femeie, fiecare tânăr și tânără, toți cei prezenți care nu au fost încă botezați în Numele Domnului Isus Hristos, avem aici îmbrăcăminte pentru botez și un bazin. Nu lăsați pentru mâine ceea ce puteți face astăzi, pentru că s-ar putea să fie prea târziu. Noi avem aici predicatori și îmbrăcăminte pentru botez este pregătită, așa că nu aveți nici o scuză. Sunteți pregătiți? Dacă credeți, indiferent cum ați fost botezați înainte: stropiți sau scufundați, oricum a fost greșit. Lumina a sosit. Veniți, credeți și veți fi botezați. Fie ca toți cei care nu aveți încă Duhul Sfânt, să-L primiți în toată plinătatea puterii și iubirii dumnezeiești ce v-a fost promisă,, ca prin El să deveniți o făptură nouă. Domnul să vă binecuvânteze.

Până duminica viitoare la 9.30 dimineața, să intonăm cântecul pe care-l cântăm des cu ani în urmă:

„Nu uita rugăciunea cu familia,

Căci aici vrea să te întâlnească Isus

Și să-ți ia toate grijile.

Nu uita rugăciunea cu familia.”

În timp ce o cântăm încă o dată, dă mâna cu pelerinul de lângă tine:

„Nu uita rugăciunea cu familia...”

Îl iubiți cu adevărat?

Eu Îl iubesc. Îl iubesc pentru că El m-a iubit întâi. Și mi-a răscumpărat întreaga fericire. Aceasta a fost atracția de pe Golgota; și tot aceasta a fost aceea de pe Muntele Sunset, de pe Muntele Nebo, de pe Muntele Sinai. Toate evenimentele deosebite s-au petrecut pe culmile munților, în total șapte.

Să cântăm:

„Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc,

Căci El m-a iubit întâi

Și mi-a răscumpărat fericirea

Pe Golgota.”

Toți cei care Îl iubesc să spună „Amin”. Gândiți-vă ce a făcut El pentru voi. Gândiți-vă că dacă Dumnezeu nu ar fi avut milă de noi, puteați fi morți și eu la fel. Ce a făcut El pentru voi? Ce am putea face altceva decât să Îl iubim, să închidem ochii și să ne plecăm capetele în timp ce intonăm încă un cântec pentru El, pentru că Domnul ascultă cu plăcere cântecele. Să-i cântăm deci:

„Eu Îl iubesc...”

Ne plecăm capetele și inimile în prezența Lui și Îi suntem recunoscători pentru că am văzut cu ochii noștri și am auzit cu urechile noastre ce este scris în Cuvântul lui

Dumnezeu, ca promisiune pentru noi în timpul acesta.

Domnul să vă binecuvânteze.

Astăzi avem în mijlocul nostru un oaspete, pe fratele Ned Iverson, un fost predicator prezbiterian. Tatăl și frații lui sunt tot predicatori prezbiterieni. Dacă am înțeles bine, în seara aceasta s-a botezat în Numele Domnului Isus Hristos. El este predicator și încă unul plin de râvnă, și pentru că cred că este un slujitor al lui Dumnezeu, aș vrea să ceară binecuvântarea Domnului peste această adunare.

Frate Iverson, vino în față în timp ce noi ne plecăm capetele în rugăciune. Dumnezeu să te binecuvânteze. Amin.

- Amin -